

Bruxelles, den 26.10.2017
COM(2017) 624 final

2017/0273 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Rådets forordning (EU) nr. 904/2010¹ og Rådets direktiv 2010/24/EU² skaber de retlige rammer for, at medlemsstaterne kan samarbejde med henblik på at forebygge og bekæmpe svig og inddrive fordringer på momsområdet.

Imidlertid har medlemsstaternes erfaringer vist, at bedragere ofte udnytter svagheder i kontrollen med transaktioner, der omfatter virksomheder etableret i tredjelande.

Derfor er et samarbejde med tredjelandene meget vigtigt for at bekæmpe momssvig. Norge, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og anvender et momssystem, der ligner EU's momssystem, har god tradition for samarbejde med EU's medlemsstater på momsområdet.

I 2009 spillede Norge en central rolle ved at informere medlemsstaterne om momssvig i forbindelse med forsvundne forhandlere på området for CO₂-kreditter. Mellem 2009 og 2012 fremsendte de norske skattemyndigheder oplysninger til medlemsstaternes myndigheder om svigagtige transaktioner til et samlet beløb af 2 703 mio. EUR. Norske embedsmænd deltog også i multilaterale kontrolforanstaltninger sammen med flere medlemsstater inden for energisektoren og blev indbudt som observatører i observationsorganet på momsområdet (Eurofiscarbejdsområde 4³). Norge underrettede også flere medlemsstater om transaktioner i forbindelse med forsvundne forhandlere, som udnyttede de norske alternative betalingsplatforme.

Dette beviser fordelene for medlemsstaterne ved at samarbejde med Norge. Med de nuværende retlige rammer er der imidlertid kun mulighed for et lejlighedsvist administrativt samarbejde med Norge på grundlag af bilaterale aftaler mellem Norge og de enkelte medlemsstater, den nordiske konvention eller sjældne indbydelser af Norge til at deltage i momsobservationsorganets møder som observatør.

Den bilaterale aftale mellem EU og Norge vil sikre en solid retlig ramme for et fornuftigt samarbejde mellem Norge og samtlige medlemsstater. Dette samarbejde vil blive struktureret på samme måde som det nuværende samarbejde mellem EU's medlemsstater og vil kunne udnytte de samme instrumenter såsom elektroniske platforme og e-formularer.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I handlingsplanen for moms fra den 7. april 2016 (COM(2016) 148 final) erklærede Kommissionen, at et bedre samarbejde med tredjelande om moms burde betyde, at det administrative EU-samarbejde kan udvides til tredjelande, især for at sikre effektiv beskatning af e-handel.

¹ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

² Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

³ Eurofisc er et netværk for multilateral og hurtig udveksling af målrettede oplysninger mellem EU's medlemsstater. Det er opdelt i flere emneområder, som kaldes arbejdsområder. Det reguleres i kapitel X i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Nærværende forslag til Rådets afgørelse forelægges i henhold til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sammenholdt med artikel 218, stk. 5, og artikel 218, stk. 8.

Artikel 3, stk. 2, i TEUF fastsætter, at ud over de områder, hvor Unionen har enekompetence, jf. artikel 3, stk. 1, i TEUF, har Unionen "ligeledes enekompetence til at indgå internationale aftaler, når indgåelsen har hjemmel i en lovgivningsmæssig EU-retsakt, eller når den er nødvendig for at give Unionen mulighed for at udøve sin kompetence på internt plan, eller for så vidt som den kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde".

I henhold til Domstolens "AETR"-sag henhører en aftale under EU's enekompetence, når aftalens genstand enten falder ind under anvendelsesområdet for interne fælles regler eller henhører under et område, der allerede i vidt omfang er omfattet af sådanne regler, eller der er blevet udstedt regler på områder, som ikke er omfattet af en fælles politik, navnlig på områder, hvor der findes bestemmelser om harmonisering.

Den påtænkte aftales genstand, dvs. administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet, falder ind under anvendelsesområdet for interne fælles regler, navnlig Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift og Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger. Derfor har Unionen enekompetence til at indgå en aftale med Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet.

Ved artikel 1 i sin afgørelse af 9. september 2014 bemyndigede Rådet således Kommissionen til på Unionens vegne at indlede forhandlinger med Norge.

Aftalens indhold afspejler Rådets forhandlingsdirektiver, som findes i addendummet til Rådets afgørelse af 9. december 2014, som bemyndigede Kommissionen til på Unionens vegne at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet.

Samarbejdsinstrumenterne i aftalen svarer til instrumenterne inden for EU's rammer, med undtagelse af adgangen til databaser. Sidstnævnte instrumenter er blevet udelukket i teksten til aftalen, fordi de ikke ansås for at være proportionelle med målene. Momsinformationsudvekslingssystemet (VIES)⁴ giver medlemsstaterne mulighed for at få adgang til oplysninger om transaktioner inden for EU, som ikke er relevante i forbindelse med samarbejdet med Norge.

⁴ VIES er systemet til udveksling af momsoplysninger. De oplysninger, der er til rådighed gennem VIES, og anvendelsen af systemet reguleres i kapitel V i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Aftalen dækker administrativt samarbejde på momsområdet mellem skattemyndighederne i EU's medlemsstater og Norge. Teksten er forhandlet på plads med de norske myndigheder i perioden 2015-2016.

Under hele processen blev Rådets Fiskalgruppe (CWPT) holdt orienteret om udviklingen i forhandlingerne og blev hørt i forbindelse med resultaterne.

4. ANDRE FORHOLD

Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

Afsnit I – Generelle bestemmelser

Formålet er at fastlægge rammen for administrativt samarbejde med henblik på bekæmpelse af momssvig og bistand ved inddrivelse af fordringer på momsområdet (artikel 1).

Definitionerne (artikel 3) er i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning. Derfor omfatter aftalen definitionen af begrebet "bistandssøgende myndighed" (engelsk: "requesting authority") vedrørende administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig i afsnit II (i overensstemmelse med definitionen i Rådets forordning nr. 904/2010), mens begrebet "bistandssøgende myndighed" (engelsk: "applicant authority") anvendes i forbindelse med bistand ved inddrivelse af fordringer i afsnit III (i overensstemmelse med definitionen i Rådets direktiv 2010/24/EU). Samme definitioner afspejles også i de e-formularer, som på nuværende tidspunkt anvendes i medlemsstaterne inden for EU's rammer for administrativ bistand. Brugen af de samme definitioner vil således gøre det muligt at anvende de samme e-formularer for samarbejdet med Norge uden betydelige ændringer af deres udformning.

Endvidere følger organisationen (artikel 4) strukturen som oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 og Rådets direktiv 2010/24/EU. Her skal bemærkes, at denne aftale ikke giver mulighed for at udpege "forbindelseskontorer", der er ansvarlige for bestemte typer skatter som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2010/24/EU, eftersom denne aftale kun gælder for moms.

Parterne sikrer, at de kommunikationssystemer, der er nødvendige for udvekslingen af oplysninger, fungerer. Derfor bør der indgå en serviceleveranceaftale (artikel 5) for at fastlægge den tekniske kvalitet og kvantitet med henblik på driften af kommunikations- og informationsudvekslingssystemet. Serviceleveranceaftalen refererer ikke til VIES, der ikke udgør et af samarbejdsinstrumenterne i aftalen med Norge.

Parterne skal sikre fortrolighed og beskyttelse af personoplysninger som fastsat i den relevante EU-lovgivning (direktiv 95/46/EF). Artikel 6 fastlægger betingelserne for: videregivelse af data udelukkende til de nationale myndigheder, der er berørt af anvendelsen af momslovgivningen og anvendelsen af disse data; anvendelse til andre formål, såfremt disse er tilladt i staternes lovgivning, og efter at have opnået tilladelse af den stat, der leverer oplysningerne; anvendelse af de udvekslede data; overførsel af oplysningerne til en tredje stat eller et tredjeland; overførsel af oplysninger, som er modtaget fra et tredjeland.

Afsnit II – Administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig

Afsnit II indeholder bestemmelser om de samme samarbejdsinstrumenter (udveksling af oplysninger og administrative undersøgelser, spontan udveksling af oplysninger, feedback, automatisk udveksling af oplysninger, administrativ meddelelse, tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser, samtidig kontrol og Eurofisc) som fastsat i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 med undtagelse af adgangen til databaser gennem VIES-systemet. Fristerne for levering af oplysninger svarer ligeledes til de frister, der er fastsat i EU's rammebestemmelser.

For så vidt angår udveksling af oplysninger efter anmodning, henviser artikel 7, stk. 4, til de tilfælde, hvor leveringen er afgiftspligtig i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, men hvor den afgiftspligtige person er etableret i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. I disse tilfælde kan den bistandssøgende kun foretage en momsansættelse ved at anmode den bistandssøgte myndighed om bistand. Derfor fastsættes der i denne artikel bestemmelser om et minimumsdatasæt, som den bistandssøgte myndighed skal sende til den bistandssøgende myndighed. De kategorier, som er omfattet af denne bestemmelse og opført i bilag 1 til aftalen, er indførsler af ringe værdi, tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom, teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede ydelser.

For så vidt angår den automatiske udveksling af oplysninger (artikel 11), vil parterne i det blandede udvalg (artikel 41) fastsætte, hvilke kategorier af oplysninger der kan udveksles.

Norges deltagelse i Eurofisc (artikel 15) giver ikke de Eurofiscforbindelsesembedsmænd, der er udpeget af den kompetente myndighed i en stat, adgang til andre staters databaser. Derudover kan Eurofiscforbindelsesembedsmanden fra Norge ikke udpeges som formand eller koordinator inden for de forskellige arbejdsområder og har heller ingen stemmeret.

I henhold til artikel 17 kan en skatteforvaltning nægte at foretage administrative undersøgelser, hvis anmodningen medfører en uforholdsmæssig stor administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed, og hvis den bistandssøgende myndighed ikke har udtømt de interne informationskilder. Derudover kan det ikke afslås at yde administrativ bistand under påberåbelse af bankhemmeligheden.

Det blandede udvalg fastlægger formularerne til udveksling af oplysninger. De e-formularer, som anvendes af medlemsstaterne i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 og Rådets direktiv 2010/24/EU, kan også anvendes med henblik på gennemførelse af denne aftale med nogle få sproglige ændringer. Den aktuelle version af e-formularerne refererer kun til transaktioner i "medlemsstaterne" og "inden for Fællesskabet".

Afsnit III - Inddrivelse

Afsnit III indeholder bestemmelser om instrumenter til inddrivelsesbistand svarende til dem, der er fastsat i direktiv 2010/24/EU: udveksling af oplysninger (herunder tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser i den bistandssøgte stat), bistand til meddelelse af dokumenter samt inddrivelsesforanstaltninger og retsbevarende foranstaltninger.

Betingelserne og de nærmere bestemmelser for disse typer inddrivelsesbistand er også i overensstemmelse med de betingelser og nærmere bestemmelser, som er fastsat i direktiv 2010/24/EU.

Aftalens anvendelsesområde er imidlertid begrænset til fordringer på momsområdet og til administrative sanktioner, bøder, gebyrer og tillægsgebyrer, renter og omkostninger i forbindelse med disse fordringer (i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra b), i aftalen). I modsætning til direktiv 2010/24/EU omfatter dens anvendelsesområde ikke

andre skatter og afgifter. Denne afgrænsning af anvendelsesområdet er i overensstemmelse med forhandlingsmandatet fra Rådet.

Ikke desto mindre fastsættes det i artikel 40, stk. 4, med henblik på at fremme inddrivelsesbistanden i forbindelse med andre skatter og mindske den administrative byrde, at det elektroniske netværk og de standardformularer, der vedtages i forbindelse med gennemførelsen af denne aftale (svarende til de standardformularer, der på nuværende tidspunkt anvendes til inddrivelsesbistand mellem EU's medlemsstater), også kan anvendes til inddrivelsesbistand i forbindelse med andre fordringer, hvis en sådan inddrivelsesbistand er mulig inden for rammerne af andre bilaterale eller multilaterale retligt bindende instrumenter vedrørende administrativt samarbejde mellem staterne. At give mulighed for – og ikke pligt til – at anvende kommunikationsnetværket og standardformularerne i forbindelse med andre skatter kan være nyttigt i praksis, eftersom manglende indbetaling af afgifter almindeligvis ikke er begrænset til moms skyld. Derfor giver aftalen mulighed for at anvende én anmodningsformular til bistand ved inddrivelse af fordringer på momsområdet (på grundlag af denne aftale) og i forbindelse med andre skatter (på grundlag af andre aftaler). Hver medlemsstat må i samråd med Norge beslutte, om og hvordan de vil gøre brug af den mulighed, der gives i artikel 40, stk. 1.

Artikel 23 i denne aftale vedrører udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning. På grundlag af denne bestemmelse kan en stat underrette etableringsstaten eller bopælsstaten om manglende tilbagebetaling af "skatter eller afgifter" til en person, der er etableret eller hjemmehørende i en anden stat. Denne bestemmelse svarer til artikel 6 i direktiv 2010/24/EU, der vedrører udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning i forbindelse med forestående tilbagebetalinger af "skatter eller afgifter, dog ikke merværdiafgifter".

De ensartede akter (ensartet meddelelsesformular og ensartet akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandssøgte stat), som indførtes ved direktiv 2010/24/EU (artikel 8 og 12), er blevet indført i denne aftale (artikel 25 og 29). Disse standardformularer, som allerede anvendes mellem samtlige EU-medlemsstater, vil også blive anvendt til meddelelses- og inddrivelsesformål i forbindelse med forholdet til Norge. Den automatiske oversættelse af disse formularer vil blive udvidet til at omfatte en norsk sprogudgave.

For at sikre en hurtig og gnidningsløs gennemførelse af bestemmelserne om inddrivelsesbistand sammen med Norge fastsættes det i artikel 40, stk. 5, at så længe det blandede udvalg ikke har vedtaget nærmere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af afsnit III, anvender de kompetente myndigheder de bestemmelser, herunder standardformularerne, som allerede er blevet vedtaget med henblik på gennemførelsen af Rådets direktiv 2010/24/EU.

Afsnit IV – Gennemførelse og anvendelse

Ved artikel 41 nedsættes der et blandet udvalg bestående af repræsentanter for hver part. Det blandede udvalg sikrer, at aftalen fungerer og gennemføres korrekt. Det træffer afgørelse med enstemmighed og vedtager selv sin forretningsorden.

I denne aftale vil Norge anvende e-formularerne og CCN/CSI-netværket⁵, der er EU-komponenter i de europæiske informationssystemer, jf. punkt A i bilaget til forordning (EU) nr. 1286/2013 (Fiscalis 2020)⁶. Afhængig af den tekniske løsning, der vedtages for

⁵ Common Communication Network and Common System Interface (CCN/CSI).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i Den Europæiske Union

at forbinde Norge til CCN/CSI-netværket, vil det blandede udvalg fastsætte det finansielle bidrag, som Norge skal indbetale til Den Europæiske Unions almindelige budget.

Kommissionen repræsenterer Den Europæiske Union i det blandede udvalg, og medlemsstaterne kan deltage. Inden der kan træffes afgørelser i det blandede udvalg, skal Den Europæiske Union dog først vedtage sin holdning i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 113 i TEUF (med enstemmighed). Kommissionen vil efterfølgende følge og forsvare disse afgørelser i det blandede udvalg.

Afsnit V - Afsluttende bestemmelser

Denne aftale gøres til en del af EU-retten og har forrang for andre bilaterale eller multilaterale retligt bindende instrumenter vedrørende administrativt samarbejde inden for samme område. Det betyder, at bestemmelserne i denne aftale finder anvendelse i tilfælde af uforenelighed.

for perioden 2014-2020 (Fiscalis 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 25).

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113 sammenholdt med artikel 218, stk. 5, og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 9. december 2014 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet.
- (2) Teksten til aftalen, der er resultatet af forhandlingerne, afspejler på behørig vis Rådets forhandlingsdirektiver.
- (3) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁷.
- (4) Aftalen bør undertegnes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der gives herved bemyndigelse til undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Unionens vegne.

Artikel 3

Kommissionen, der bistås af repræsentanter for medlemsstaterne, repræsenterer Unionen i det blandede udvalg, som er nedsat ved aftalens artikel 41.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand